

Kloppenburg heeft warme herinneringen aan Donar

Bob Kloppenburg is nu 88 jaar en woont al decennia lang weer in de Verenigde Staten. Maar dat ene seizoen in de jaren zeventig dat hij coach was van Donar staat hem nog altijd haarscherp op het netvlies. „Het leefde er toen al enorm”, vertelt de Amerikaan over de Groningse basketbal trots, die vanavond in Martiniplaza weer een stap kan zetten richting landstitel.

JELTE POSTHUMUS

Oh yeah! Die Donarfans waren gek van basketbal”, klinkt het vanuit Seattle opgetogen door de telefoon. Daar, aan de westkust van de Verenigde Staten, beleefde de Amerikaanse basketbalcoach Bob Kloppenburg (88) zijn grootste successen. In de NBA welteverstaan, met afstand de beste basketbalcompetitie ter wereld. Maar nu 'zijn' Donar vanavond de tweede wedstrijd speelt in de finale van de Nederlandse eredivisie haalt hij met plezier herinneringen op van veertig jaar geleden, toen Kloppenburg met vrouw en kinderen een jaar in Groningen woonde om daar de nog piepjonge profclub Donar te coachen.

Amerikaanse spelers en coaches zijn niet meer weg te denken uit het Nederlandse basketbal. Maar in 1976 was Kloppenburg een van de eerste Amerikanen in Groningen. „Ik was al bijna twintig jaar coach van een kleine universiteit in Amerika, ik wilde wel eens wat anders”, blikt hij terug. En dus verhuisde hij van het

zonnige San Diego, bij de grens tussen de Verenigde Staten en Mexico, naar Groningen. „Een schitterende historische stad. Met zo'n mooie oude toren zoals je die in Europa overal ziet. En de mensen waren er prettig direct, zeker vergeleken met veel Amerikanen.”

Donar stond destijds pas enkele jaren als profclub op de kaart. Het team speelde nog in korte broekjes waar geen basketballer vandaag de dag in gezien wil worden. De lange witte sokken hoog opgetrokken, op de strakke gele shirtjes prijkte de donkerblauwe N van Nationale Nederlanden. Dat was sinds 1973 de eerste hoofdsponsor van de nieuwe profclub.

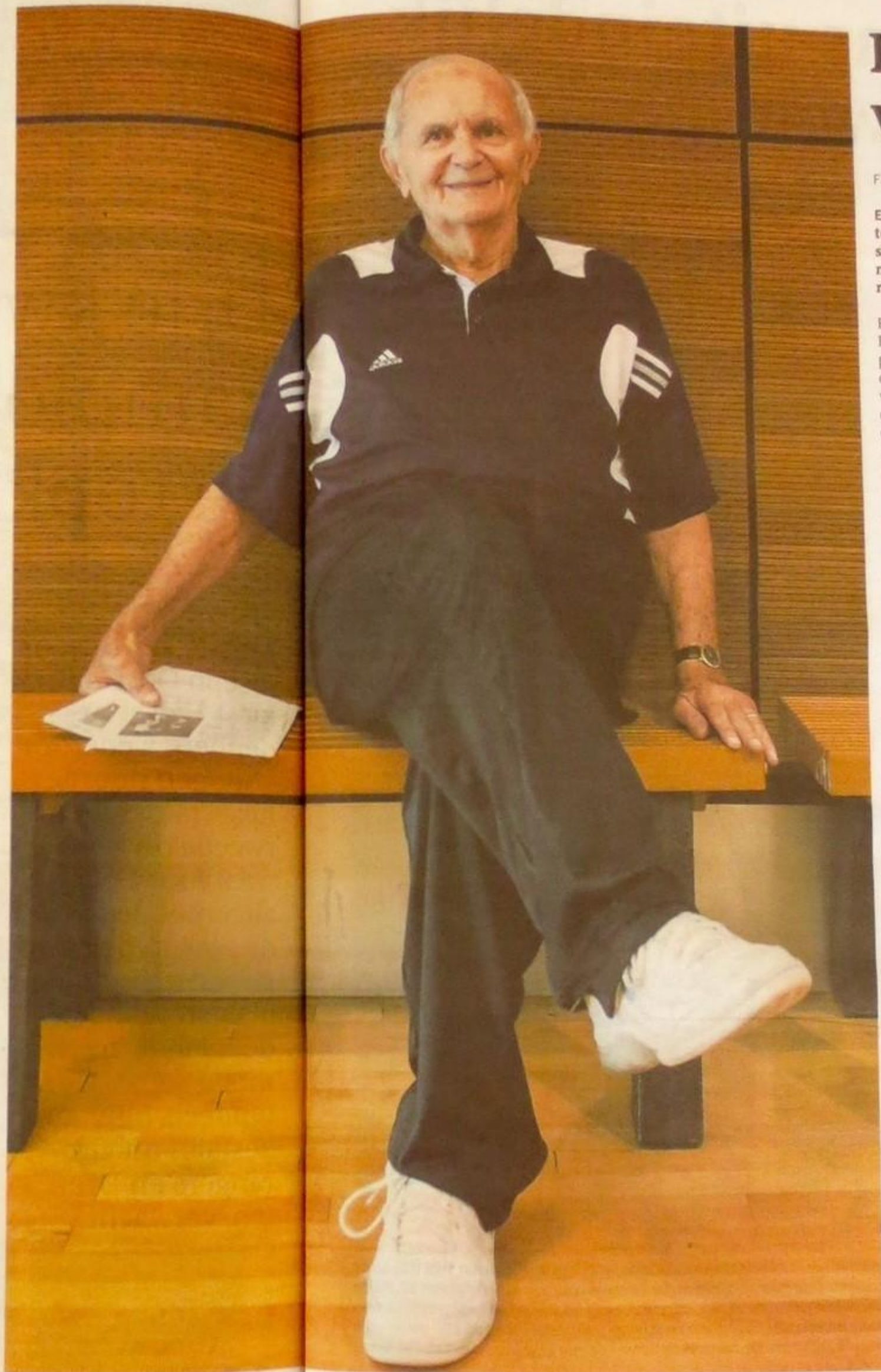
Met Kloppenburg aan het roer eindigde Donar het seizoen 1976/1977 als vierde in de eredivisie. Maar omdat pas een jaar later het huidige play-off-systeem in Nederland werd geïntroduceerd werd koploper Kinzo uit Amstelveen automatisch kampioen. Kloppenburg herinnert het zich als de dag van gisteren. „Daar in Amsterdam zat het meeste geld denk ik. Want ze hadden veruit de beste spelers.”

„Kloppenburg legde voor het eerst echt de nadruk op onze verdediging. En zijn tactieken zijn later door talloze coaches in Nederland overgenomen”, vertelt Leo Wubbolt, destijds een van de spelers. „Hij beleefde de sport daarnaast ongelofelijk intens. Hij stierf bij elke score van de tegenstander en leefde zo fanatiek mee dat je maar beter niet naast hem op de bank kon zitten. Als het spel zich naar de andere kant van het veld verplaatste, schoof hij helemaal mee.”

Die beleving zorgde volgens Wubbolt echter ook voor afstand, tussen coach en spelers. „In eerste instantie reageerden we zelfs wat lacherig op zijn komst. Wat wisten wij nu van zijn reputatie in Amerika? De helft van ons team bestond daarnaast uit studenten, waaronder ikzelf. En het waren wel de jaren zeventig he? Achteraf denk ik dat we wel wat serieuzer hadden mogen zijn.”

Kloppenburg logeerde maandenlang in Hotel De Doelen aan de Grote Markt. Later woonde hij in een appartementje buiten het centrum. Waar precies weet hij niet meer. „Maar zes, zeven jaar geleden ben ik er nog even geweest. Ik heb toen ook een wedstrijd van Donar bijgewoond. Heel bijzonder om terug te zijn. Zelfs toen kwamen er nog mensen naar mij toe omdat ze mij herkenden. En toen we weer voor ons oude huis stonden haalden we allerlei schitterende herinneringen op. We hadden er een mooie tijd beleefd.”

Halverwege het seizoen kwamen zijn vrouw en dochter over, met wie hij flink wat reizen door Europa

Bob Kloppenburg: „Dat ene jaar in Groningen was een schitterende ervaring voor ons gezin.” EIGEN FOTO

maakte. Bijvoorbeeld naar het Duitse Cloppenburg. Want daar, zestig kilometer over de grens bij Ter Apel, komen zijn voorouders waarschijnlijk vandaan. Zoon Gary was destijds begin twintig, speelde in Groningen een tijdje bij Celeritas en ontmoette in Nederland de liefde van zijn leven. Net als zijn vader zou hij later actief worden als coach in de NBA. Bij de Charlotte Bobcats, eigendom van een zekere Michael Jordan.

Na dat ene seizoen in Groningen keerde Kloppenburg zoals gepland terug naar Amerika om zijn functie als universiteitscoach op te pakken. Amper drie jaar later maakte hij in 1980 zijn entree in de NBA, het hoogste podium voor basketballers wereldwijd. Als assistent-coach en

Bob Kloppenburg in 1993.

scout was hij werkzaam bij verschillende teams, waaronder twaalf jaar lang bij de Superonics. De ploeg uit

Seattle, waar Kloppenburg sindsdien woont, was destijds een van de betere teams in de NBA. Onder meer dankzij superster en spelverdeler Gary Payton, met wie Kloppenburg zijn fascinatie voor verdedigende tactieken deelde. Bij de Sonics stond ook Jack Sikma op de loonlijst, een beer van een speler wiens voorouders uit Friesland kwamen.

Het enorme niveauverschil tussen de NBA en de Nederlandse competitie zegt Kloppenburg echter nog steeds weinig. Het ging hem, zoals Wubbolt zich ook herinnert, altijd vooral om de beleving, de intensiteit. Van de spelers en het publiek. „Dat ene jaar in Groningen was een schitterende ervaring voor ons gezin”, aldus Kloppenburg. „En wat mij vooral bijgebleven is, is de sfeer. In de stad en bij de wedstrijden. Het basketbal leefde er ook toen al enorm.”